längre kommer att tillämpas på de berörda avtalen eller samordnade förfarandena. En sådan period får inte vara kortare än sex månader.

När konkreta avtal eller samordnade förfaranden som omfattas av en förordning som utfärdats i enlighet med artikel 1 har verkningar som är oförenliga med de villkor som anges i artikel 85.3 i fördraget på en marknad inom en medlemsstats territorium, eller en del därav, som uppvisar alla tecken på en avgränsad marknad, kan den behöriga myndigheten i denna medlemsstat på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller en fysisk eller juridisk person som kan påvisa ett berättigat intresse besluta att den förordningen inte skall tillämpas.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av rådets förordning nr 17, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86

(98/C 365/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 546 slutlig — 98/0288(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 20 oktober 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 87 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) I artikel 4.2 i rådets förordning nr 17 ([1]), senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, undantas en rad avtal, beslut och samordnade förfaranden från den anmälningsplikt som fastställs i artikel 4.1.

(2) Detta undantag avser särskilt avtal, beslut eller samordnade förfaranden där endast företag från en och samma medlemsstat är parter och där avtalen, besluten eller förfarandena inte berör import eller export mellan medlemsstater, eller där högst två företag är parter och avtalen endast innebär att ena partens frihet att bestämma priser eller affärsvillkor begränsas vid återförsäljning av varor som denne förvärvat av den andra parten. Detta undantag omfattar därför inte flertalet av de avtal eller samordnade förfaranden mellan företag i olika led av distributionskedjan som avser leverans och/eller inköp av varor till återförsäljning eller bearbetning, eller saluföring av tjänster, (nedan kallade vertikala avtal) och som kan omfattas av artikel 85 i fördraget.

(3) Den 22 januari 1997 offentliggjorde kommissionen en grönbok ([2]) om vertikala begränsningar i EG:s konkurrenspolitik i syfte att inleda en bred offentlig diskussion om tillämpningen av artikel 85.1 och 85.3 i fördraget på vertikala avtal. De synpunkter som medlemsstaterna, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén samt näringsliv och juridiska kretsar framförde visar att det

([1]) EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.

([2]) KOM(96) 721 slutlig.

finns en allmänt positiv inställning till en reform av gemenskapens konkurrenspolitik på detta område.

(4) En sådan reform måste uppfylla det dubbla kravet att säkerställa ett effektivt skydd av konkurrensen och garantera företagen en tillräcklig rättssäkerhet. I detta syfte har rådet givit kommissionen behörighet att, i enlighet med artikel 85.3 i fördraget, genom förordning förklara att artikel 85.1 inte gäller vissa grupper av avtal som ingåtts mellan två eller flera företag i olika led av distributionskedjan och som avser leverans och/eller inköp av varor till återförsäljning eller bearbetning, eller saluföring av tjänster, inbegripet ensamåterförsäljaravtal, exklusiva inköpsavtal, franchiseavtal och avtal om selektiv distribution. Begreppet omfattar inte vertikala avtal mellan faktiska eller potentiella konkurrenter, med undantag dels för enkelsidiga avtal där ingen av avtalsparterna har en total årsomsättning som överstiger 100 miljoner ecu, dels för vertikala avtal mellan sammanslutningar av detaljister och deras medlemmar eller mellan sammanslutningar och deras leverantörer, under förutsättning att medlemmarna i dessa sammanslutningar är små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 96/280/EG ([1]).

(5) Kommissionen uppmanas dessutom att närmare ange under vilka omständigheter en förordning om gruppundantag upphör att vara tillämplig på grund av avtalens ekonomiska verkningar. En sådan reform av regelverket för vertikala avtal måste ta hänsyn till behovet av att förenkla den administrativa kontrollen och att så långt möjligt minska antalet anmälningar av vertikala avtal, vilka i allmänhet anses vara mindre farliga för konkurrensen än horisontella avtal. Därför bör samtliga vertikala avtal undantas från anmälningsplikten, vilket ger kommissionen möjlighet att bevilja undantag för sådana vertikala avtal som omfattas av artikel 85.1 och uppfyller villkoren för undantag enligt artikel 85.3, från och med den dag då avtalen ingicks.

(6) För företag som ingått vertikala avtal innebär de nuvarande bestämmelserna en administrativ börda som i de flesta fall inte förefaller stå i proportion till påverkan på konkurrensen.

([1]) EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

(7) De avtal som avses i artikel 4.2 i förordning nr 17 är undantagna från anmälningsplikten. Syftet med befrielsen är att minska antalet anmälningar, vilket gör det möjligt för kommissionen att koncentrera sig på att övervaka de avtal som är mest skadliga för konkurrensen. En sådan förändring innebär inte en försvagning av den övervakning som kommissionen enligt artikel 89.1 skall garantera.

(8) Man bör därför vidga tillämpningsområdet för artikel 4.2 i förordning nr 17 och från anmälningsplikten undanta alla avtal som har ingåtts mellan två eller flera företag i olika led av distributionskedjan och som avser leverans och/eller inköp av varor till återförsäljning eller bearbetning, eller saluföring av tjänster.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 4.2 punkt 2 i förordning nr 17 skall ersättas med följande:

”2) avtalen eller de samordnade förfarandena avser leverans och/eller inköp av varor till återförsäljning eller bearbetning, eller saluföring av tjänster, och ingås av två eller flera företag i olika led av distributionskedjan,

2a) högst två företag är parter och avtalen endast innebär att den som förvärvar eller utnyttjar rättigheter som åtnjuter industriellt rättsskydd — särskilt patent, bruksmönster, mönster eller varumärken — eller den som enligt avtal om överlåtelse eller upplåtelse har rätt att använda en tillverkningsmetod eller kunskaper om användning och tillämpning av industriella processer åläggs begränsningar i utnyttjandet av dessa rättigheter”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.